

Zaaknummer: 2008032.5
Rechter(s): mrs. Nijenhof, De Rijke-Maas, Mollee,
Datum uitspraak: 26 augustus 2008
Partijen: Appellant tegen Universiteit Leiden
Trefwoorden: Grensoverschrijdend gedrag, huis- en ordemaatregel, overschrijding van in het maatschappelijk verkeer gangbare normen, proportionaliteit, tijdig beslissen, versnelde behandeling, vormvoorschriften, waarschuwing
Artikelen: WHW artikel 7.57h; Awb artikel 6:20 lid 6, 7:13, 8:52; Regeling gebruik universitaire gebouwen, terreinen en andere voorzieningen artikel 6, Bestuurs- en beheersreglement van de Universiteit Leiden artikel 37
Uitspraak: Ongegrond
Hoofdoverwegingen: 2.8. Uit de gedingstukken en hetgeen ter zitting aan de orde is gekomen, blijkt dat zich een groot aantal incidenten heeft voorgedaan waarbij appellant, volgens verklaringen van docenten, (mede)studenten en medewerkers van verweerders universiteit, grensoverschrijdend gedrag heeft getoond. Zelfs indien het zo zou zijn dat een aantal van deze incidenten door de betrokkenen op andere wijze hadden kunnen en moeten worden opgevat, zoals appellant heeft betoogd, dan nog acht het College met de beschreven voorvallen overtuigend aangetoond dat sprake is van een aanzienlijk aantal incidenten waarbij appellant zich herhaaldelijk onbetamelijk heeft opgesteld en waarbij hij in het bijzonder tegenover zijn docenten in woord en gedrag alle verhoudingen uit het oog heeft verloren.
In acht nemende dat aan appellant eerder, vanwege dezelfde soort gedragingen, de toegang tot een deel van de gebouwen van verweerders universiteit is ontzegd voor de duur van zes maanden en appellant, nadat hij nogmaals – door onder meer de Directeur Onderwijs van het bestuur van de Faculteit door Letteren – op zijn gedrag is aangesproken, zijn omgangsvormen niet heeft aangepast aan de in het maatschappelijk verkeer gangbare normen, bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder met zijn besluit om appellant voor de duur van twaalf maanden de toegang tot alle gebouwen en terreinen van de Universiteit Leiden te ontzeggen een te zware maatregel heeft opgelegd. Bovendien was appellant in een gesprek op 17 oktober 2007 en een daarop gevolgde brief van verweerder van 24 oktober 2007 nog uitdrukkelijk voorgehouden dat voortzetting van zijn gedrag zou leiden tot een toegangontzegging voor de duur van twaalf maanden. Appellant was dus een gewaarschuwd man en wist wat hij kon verwachten.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appellant], wonende te [woonplaats appellant], appellant,

en

het college van bestuur van de Universiteit Leiden, gevestigd te Leiden, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 12 februari 2008 is appelland namens verweerder met ingang van 13 februari 2008 voor de duur van twaalf maanden de toegang tot alle gebouwen en terreinen van de Universiteit Leiden ontzegd.

Bij brief van 17 maart 2008 heeft appelland daartegen bezwaar gemaakt.

Bij brief, bij het College ingekomen op 18 juli 2008, heeft appelland beroep ingesteld tegen het niet tijdig beslissen door verweerder op het door hem gemaakte bezwaar.

Bij besluit van 22 juli 2008 heeft verweerder het door appelland gemaakte bezwaar van 17 maart 2008 ongegrond verklaard.

Bij brief, bij het College ingekomen op 30 juli 2008, heeft appelland, onder verwijzing naar artikel 6:20 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb), medegedeeld dat het door hem ingestelde beroep wordt gehandhaafd. Bij brief, bij het College ingekomen op 6 augustus 2008, heeft appelland de gronden van beroep aangevuld. Appelland heeft het College voorts verzocht om een versnelde behandeling van het door hem ingestelde beroep.

Verweerder heeft op 8 augustus 2008 een verweerschrift ingediend.

Het College heeft met toepassing van artikel 8:52 van de Awb bepaald dat de zaak versneld wordt behandeld. De zaak is vervolgens ter zitting behandeld op 20 augustus 2008, waar appelland in persoon, bijgestaan door mr. J.M. Stevers, advocaat te Leiden, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. N.C. van Steijn, advocaat te Leiden, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 6:20, zesde lid, van de Awb kan het beroep tegen het niet tijdig beslissen op het bezwaar gegrond worden verklaard, indien de indiener van het beroepschrift daarbij belang heeft.

2.2. Verweerder heeft op 22 juli 2008 alsnog een beslissing genomen op het door appelland gemaakte bezwaar. Nu door appelland niet is gesteld en evenmin ter zitting is gebleken dat hij nog belang heeft bij het beroep tegen het niet tijdig beslissen op bezwaar zal het College dit beroep niet-ontvankelijk verklaren. Nu vaststaat dat de beslistermijn door verweerder is overschreden zal het College in verband met dit beroep een proceskostenveroordeling uitspreken.

2.3. Het College is, anders dan door verweerder is betoogd, van oordeel dat de omstandigheid dat appelland zich in verband met het primaire besluit heeft laten uitschrijven als student met de bedoeling om zich te zijner tijd in verband met het eindigen van de getroffen maatregel weer in te schrijven, niet met zich brengt dat appelland geen belang meer zou hebben bij een beoordeling van het door hem ingestelde beroep. Het beroep is dan ook niet om die reden niet-ontvankelijk.

2.4. Verweerder heeft in het besluit van 22 juli 2008, onder verwijzing naar het advies van de Commissie voor de beroep- en bezwaarschriften (hierna: de Commissie) van diezelfde datum, zijn beslissing van 12 februari 2008 gehandhaafd. Daaraan ligt ten grondslag dat, samengevat weergegeven, appelland eerder, in november 2006, vanwege zijn gedrag de toegang tot een gedeelte van de universitaire gebouwen is ontzegd, te weten Plexus, Plexus-Fit en het Universitaire Sportcentrum, en zich nadien een aantal voorvallen heeft voorgedaan waarin appelland heeft gehandeld in strijd met hetgeen in het maatschappelijk verkeer betaamt. Ook nadat appelland op 24 oktober 2007 is gewaarschuwd dat zijn gedrag niet kon worden getolereerd en hij er op is geattendeerd dat indien hij zijn gedrag niet zou staken hem voor de duur van twaalf maanden de

toegang tot alle gebouwen, terreinen en andere voorzieningen zal worden ontzegd, heeft zich weer een voorval voorgedaan waarbij appellant in negatieve zin was betrokken. Gegeven de aard, de ernst en de frequentie van de voorvallen, alsmede het feit dat appellant reeds eerder een maatregel is opgelegd en hij ondanks waarschuwingen zijn gedrag niet heeft aangepast, heeft verweerder besloten appellant voor de maximale duur de toegang tot alle gebouwen en terreinen van de universiteit te ontzeggen.

2.5. In beroep heeft appellant, samengevat weergegeven, aangevoerd dat het besluit van 22 juli 2008 niet voldoet aan de eisen van zorgvuldigheid en een deugdelijke motivering ontbeert, er geen evenwichtige belangenafweging heeft plaatsgevonden en dat het besluit niet in verhouding staat tot de gedragingen waarop dit betrekking heeft. Appellant stelt dat verweerder ten onrechte geen zelfstandig onderzoek heeft uitgevoerd, maar voetstoots heeft aangenomen dat de aangevoerde feiten gebeurd zijn, maar ook dat de daaraan gegeven kwalificaties als objectieve feiten hebben te gelden. Daarbij meent appelland dat hij heeft aangetoond dat een aantal van de voorvallen onjuist is weergegeven en voorts buiten de juiste context is geplaatst. Appellant stelt voorts dat de opgelegde maatregel voor hem ten minste een jaar studievertraging zal opleveren, waardoor hij niet alleen in zijn geestelijke ontwikkeling wordt afgeremd, maar hij voorts aanzienlijk later tot de arbeidsmarkt zal kunnen toetreden, met de daarbij behorende economische gevolgen. Nu geen sprake is geweest van fysieke mishandeling of agressie, had verweerder volgens appelland een minder ingrijpende sanctie, zoals een ontzegging voor een kortere periode of voor een deel van de universitaire gebouwen en terreinen, kunnen opleggen. Tot slot betoogt appelland dat de samenstelling van de Commissie niet voldeed aan de eisen van artikel 7:13 van de Awb.

2.6. In het verweerschrift heeft verweerder nog aangevoerd dat, samengevat weergegeven, de houding en handelwijze van appelland tegenover zijn docenten, (mede)studenten en medewerkers van verweerders universiteit er voor hebben gezorgd dat de verhoudingen tussen appelland en de betrokken personen zeer ernstig zijn verstoord. Daarbij zijn alle procedures juist en zorgvuldig verlopen en is het besluit tot ontzegging van de toegang na zorgvuldige afweging genomen. Verweerder heeft er voorts nog op gewezen dat appelland een groot deel van de hem verweten gedragingen heeft erkend en dat het instellen van een adviescommissie conform artikel 7:13 van de Awb een discretionaire bevoegdheid is en dat artikel niet van openbare orde is. Gegeven het grote aantal voorvallen, de recidive, de klachten van docenten, studenten en medewerkers van Plexus en het sportcentrum, de faculteit der Letteren en verweerder, de ernst van de daaruit blijkende verstoorde verhoudingen en de als gevolg daarvan ontstane onwerkbaar situatie, is de ontzegging van de toegang een deugdelijk gemotiveerde en proportionele maatregel, aldus verweerder.

2.7. Ingevolge artikel 7.57h van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek kan het instellingsbestuur voorschriften geven en maatregelen nemen met betrekking tot de goede gang van zaken in de gebouwen en terreinen van de instelling. Die maatregelen kunnen inhouden dat aan degene die bedoelde voorschriften heeft overtreden, de toegang tot die gebouwen en terreinen geheel of gedeeltelijk voor de tijd van ten hoogste een jaar wordt ontzegd. Door verweerder is ter uitvoering hiervan de Regeling gebruik universitaire gebouwen, terreinen en andere voorzieningen tot stand gebracht. Ingevolge artikel 6, jo 1, eerste lid en onder d, van deze Regeling kan aan iemand voor een periode van maximaal twaalf maanden de toegang tot de Universiteit worden ontzegd indien hij in strijd handelt met hetgeen volgens het ongeschreven recht in het maatschappelijk verkeer betaamt.

2.8. Uit de gedingstukken en hetgeen ter zitting aan de orde is gekomen, blijkt dat zich een groot aantal incidenten heeft voorgedaan waarbij appelland, volgens verklaringen van docenten, (mede)studenten en medewerkers van verweerders universiteit, grensoverschrijdend gedrag heeft getoond. Zelfs indien het zo zou zijn dat een aantal van deze incidenten door de betrokkenen op andere wijze hadden kunnen en

moeten worden opgevat, zoals appellant heeft betoogd, dan nog acht het College met de beschreven voorvallen overtuigend aangetoond dat sprake is van een aanzienlijk aantal incidenten waarbij appellant zich herhaaldelijk onbetamelijk heeft opgesteld en waarbij hij in het bijzonder tegenover zijn docenten in woord en gedrag alle verhoudingen uit het oog heeft verloren.

In acht nemende dat aan appellant eerder, vanwege dezelfde soort gedragingen, de toegang tot een deel van de gebouwen van verweerders universiteit is ontzegd voor de duur van zes maanden en appellant, nadat hij nogmaals – door onder meer de Directeur Onderwijs van het bestuur van de Faculteit door Letteren – op zijn gedrag is aangesproken, zijn omgangsvormen niet heeft aangepast aan de in het maatschappelijk verkeer gangbare normen, bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder met zijn besluit om appellant voor de duur van twaalf maanden de toegang tot alle gebouwen en terreinen van de Universiteit Leiden te ontzeggen een te zware maatregel heeft opgelegd. Bovendien was appellant in een gesprek op 17 oktober 2007 en een daarop gevolgde brief van verweerder van 24 oktober 2007 nog uitdrukkelijk voorgehouden dat voortzetting van zijn gedrag zou leiden tot een toegangontzegging voor de duur van twaalf maanden. Appellant was dus een gewaarschuwd man en wist wat hij kon verwachten.

2.9. Het College acht geen grond aanwezig voor het oordeel dat de Commissie, als bedoeld in artikel 2 van het Reglement van Orde Commissie voor de beroeps- en bezwaarschriften, gelezen in samenhang met artikel 37 van het Bestuurs- en beheersreglement van de Universiteit Leiden, een commissie is als bedoeld in artikel 7:13 van de Awb. Hetgeen appellant dienaangaande naar voren heeft gebracht leidt reeds daarom niet tot het oordeel dat sprake is van schending van een vormvoorschrift op grond waarvan het bestreden besluit voor vernietiging in aanmerking zou komen.

2.10. Gegeven het vorenstaande moet het beroep tegen het besluit van 22 juli 2008 ongegrond worden verklaard.

2.11. Verweerder dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

Het College:

- I. verklaart het beroep tegen het niet-tijdig beslissen op het door appellant gemaakte bezwaar niet-ontvankelijk;
- II. verklaart het beroep tegen het besluit van 22 juli 2008 ongegrond;
- III. veroordeelt verweerder tot vergoeding van bij appellant in verband met de behandeling van het beroep tegen het niet-tijdig beslissen op het door appellant gemaakte bezwaar opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 80,50 (zegge: tachtig euro en vijftig cent) en in de reiskosten ten bedrage van € 5,30 (zegge: vijf euro en dertig cent), welk totaalbedrag door de Universiteit Leiden aan appellant dient te worden betaald.